

Noaptea trezită

Flavius

Noaptea trezită din somn
cu întunericul pe pantofii de lac
își umple trupul cu lupi la pândă,
dincolo de golul de sub aripile păsărilor
care-și uitaseră puii în cuiburi
nedumerite de ce se-ntâmplă-n pădure.

Doar câteva nepotriviri se disting
așa cum nu te aștepti,
ori așteptarea ta identică cu a mea
îmi smulge teama, o îmbracă-n șoapte
și mărește ritmul inimii.

În zorii pe care îi salvează sânii tăi
aproape descrețiți de lumină,
încerc trăirea ruptă din carne
flămândă ca ziua ce bate la ușă
și alungă noaptea.